

עפ"ת 2288/11/22 - בר רחמים דניאל זדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 2288-11-22 דניאל זדה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 20251041149

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מעורר	בר רחמים דניאל זדה ע"י ב"כ עוה"ד דוד גולן
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שחר לדובסקי
משיבה	

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) בתתע 22-06-2393 מיום 6.10.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 3.10.22 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 14.7.22 לאחר שהוצג אישור מסירה על זימונו. המערער הורשע בעבירה של נהיגה במהירות של 142 קמ"ש בכביש 20, ביום 7.6.22, העולה על המהירות המותרת של 90 קמ"ש על פי הוראת תמרור 426 המוצב בכביש, והוטלה עליו פסילת רישיון נהיגה למשך 6 חדשים בפועל, פסילה על תנאי וקנס בסך של 3500 ₪ לתשלום תוך 90 יום. בגזר הדין צוין כי לחובת המערער 3 עבירות מהירות קודמות.

בבקשה לביטול פסק הדין נטען כי אישור המסירה שהוצג לבית המשפט "אינו נחזה לאישור מסירה כלל", משכך לא הוכחה מסירה. עוד נטען כי המהירות חורגת רק ב- 2 ק"מ מעבר לברירת משפט, ואין מקום לפסילה כה ממושכת.

בהחלטת בית המשפט נקבע כי המערער זומן כדין, וכי באישור המסירה מצויים "כל הפרטים הנדרשים", והבקשה אינה נתמכת בתצהיר. העונש אינו חורג מענישה סבירה, לאור מהירות הנסיעה, והעבר התעבורתי.

ב"כ המערער לא עמד עוד בדיון בפניי על הטענה כי המערער לא זומן כדין. עם זאת נטען כי המערער "עמד לכפור בעבירה", וכי הענישה מחמירה שכן בנהיגה במהירות של 140 קמ"ש מוטל קנס של 1500 ₪ בלבד. בנוסף צוין כי המערער נהג וותיק הנזקק לרישיון הנהיגה לצורכי עבודה.

לא מצאתי מקום להתערב בקביעות בית משפט קמא.

אין די בהשמעת טענה כללית לעניין כפירה, ללא ראיות בצידה, ליצירת חשש לעיוות דין.

בנוסף, בשים לב לחריגה מגובה המהירות, 52 קמ"ש מעל המותר, תוך נסיעה בכביש בין עירוני מהעמוסים בישראל, אין גם כל חומרה בעונש שהוטל; זאת, מששוקלים את עברו של המערער הנוהג משנת 2015 וכבר הספיק לצבור לחובתו 18 הרשעות תעבורה קודמות מסוגים שונים, ביניהן עבירות תעבורה חמורות, נדון פעמיים בבתי משפט לתעבורה והוטלו עליו עונשי פסילה מותנים. המערער אף נדון בעבר 3 פעמים בגין עבירות מהירות, שתיים מהן במהירות החורגת ב- 40

קמ"ש ויותר מעל המותר, ומתעורר הרושם כי אינו נרתע לחזור לסורו פעם אחר פעם, ולסכן את הציבור. בנסיבות אלה צדק בית משפט קמא עת הורה על פסילתו של המערער לנהיגה לתקופה ממשית כדי למנוע סיכון, והנסיבות האישיות, שאין בהן ייחוד, נדחות (והשוו לעניין רמת הענישה: רעפ 4740/09 **קרקי חסאם נ' מדינת ישראל**, 30.8.2009; רע"פ 1808/10 **זיכרמן נ. מדינת ישראל**, 13.4.2010).

נוכח האמור נדחה הערעור.

המערער יפקיד רישיון הנהיגה בבית המשפט השלום לתעבורה עד יום 29.12.22 שעה 12:00.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ג, 22 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.